

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 261

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

58. évfolyam

2015. augusztus 8.

Tartalom

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

VÉLEMÉNYEK

Európai Bizottság

2015/C 261/01	A Bizottság véleménye (2015. augusztus 7.) az Európai Központi Bank granuláris hitelezési és hitelkockázati adatok gyűjtéséről szóló rendelettervezetéről	1
---------------	---	---

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2015/C 261/02	Euroátváltási árfolyamok	4
2015/C 261/03	A Bizottság közleménye – Iránymutatás a kockázatkezelési képesség értékeléséhez	5
2015/C 261/04	A 2008/106/EK irányelv alkalmazása céljából a tengerészképzési és -képesítési rendszerek tekintetében elismert harmadik országok listája (2015. augusztus 1-jei helyzet) ⁽¹⁾	25

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2015/C 261/05

Kötelező érvényű tarifális felvilágosítás 28

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG VÉLEMÉNYE

(2015. augusztus 7.)

az Európai Központi Bank granuláris hitelezési és hitelkockázati adatok gyűjtéséről szóló rendelettervezetéről

(2015/C 261/01)

1. Bevezetés

2015. június 26-án a Bizottság felkérést kapott az Európai Központi Banktól (a továbbiakban: EKB), hogy véleményezze a granuláris hitelezési és hitelkockázati adatok gyűjtéséről szóló rendelettervezetet (a továbbiakban: az EKB rendelettervezete).

A Bizottság üdvözlí e felkérést, és elismeri, hogy az EKB ezzel teljesíti az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló 2533/98/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott azon kötelezettségét, hogy amennyiben az európai központi banki rendelettervezetek összefüggnek a Bizottság által bevezetett statisztikai követelményekkel, e rendelettervezeteket – az EKB, illetve a Bizottság információs követelményeit kielégítő statisztikák előállításához szükséges koherencia biztosítása érdekében – egyeztetni a Bizottsággal. Az EKB és a Bizottság közötti jó együttműködés egyaránt hasznára válik e két intézménynek, valamint a felhasználóknak és az adatszolgáltatóknak, mivel hatékonyabbá teszi az európai statisztikák előállítását.

A Bizottság teljes mértékben egyetért azzal, hogy a mikroszintű hitelezési és hitelkockázati adatok esetében harmonizált megközelítésen alapuló adatgyűjtésre van szükség. A javaslat egyértelmű és jelentős előnyökkel jár, és ezek az érdekelt szféra köré számára, illetve különböző célok – többek között a monetáris politika, makroprudenciális politika, bankfelügyeleti feladatok és hitelpiaci elemzések – szempontjából is fontosak.

2. A jogalkotási javaslattal kapcsolatos észrevételek és javasolt módosítások

A Bizottság megállapítja, hogy az EKB rendelettervezete kellőképpen figyelembe veszi az európai unióbeli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló, 2013. május 21-i 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ létrehozott nemzeti és regionális számlák európai rendszerét (ESA 2010) a gazdasági szektorok, illetve a pénzügyi eszközök meghatározása tekintetében.

A Bizottság az EKB rendelettervezete nyomán majd rendelkezésre álló statisztikai adatkészletek lehetséges leendő felhasználójaként az alábbi észrevételeket kívánja tenni:

2.1. Adatgyűjtési kör

Tekintettel az adatgyűjtési kör ambiciózus kialakítására, illetve arra, hogy ezen adatok milyen mértékű javulást eredményezhetnek a jogalkotási folyamat különböző szakaszaiban a döntéshozatal szempontjából (új jogszabályjavaslatok esetében elvégezhető azonnali hatásvizsgálatok, a jogszabályokban általában előírásként szereplő utólagos értékelések), döntő fontosságú, hogy a Bizottság számára granuláris és aggregált adatok egyaránt rendelkezésre álljanak.

A Bizottság javasolja, hogy az adatgyűjtési kört terjesszék ki a fogyasztói hitelekre vonatkozó, lehetőség szerint a hitelezők teljes köre (vagyis nem kizárólag a monetáris pénzügyi intézmények) által szolgáltatott és nemzetközi dimenziójú adatokra. Ennek eredményeképp megszűnnének azok a hiányosságok, amelyek a jelenlegi hitelezési statisztikákat jellemzik. Ezen adatok gyűjtése elengedhetetlen feltétele annak, hogy a Bizottság nyomon tudja követni a fogyasztóihitel-piac teljesítményét, és eleget tegyen a fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 27. cikke szerint rá háruló kötelezettségeknek. A fogyasztói hitelek kategóriájának tartalmaznia kell a folyószámlahitelek, a hitelkártyák, a hitelkeretek és egyéb fogyasztói hitelek alkategóriáit.

⁽¹⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

⁽²⁾ HL L 174., 2013.6.26., 1. o.

⁽³⁾ HL L 133., 2008.5.22., 66. o.

Emellett ahhoz, hogy átfogó és teljes képet lehessen alkotni a pénzügyi szektor hitelezési kitérteiről, illetve az ehhez társuló hitelkockázatokról, az adatszolgáltatói kört – amint lehetséges – ki kell terjeszteni a „hitelnyújtással foglalkozó egyéb pénzügyi vállalatokra”.

A Bizottság végezetül meg kívánja jegyezni, hogy az adatgyűjtési költségek lehető legalacsonyabb szinten tartása érdekében az adatokat lehetőség szerint a már meglévő adatbázisokból lenne célszerű kinyerni. A kvk-k esetében például a RIAD-adatbázisból több kiegészítő, nem hitel jellegű információ (többek között bejegyzett cím, méret és munkavállalók száma) is kinyerhető.

2.2. Konkrét észrevételek a személyes adatok védelmével kapcsolatban

A Bizottság úgy véli, hogy a személyes adatok védelme tekintetében az EKB rendelettervezetét erősebb alapokra kell helyezni. Minden olyan esetben, amikor az EKB rendelettervezetében előírt intézkedések személyes adatok kezelésével járnak, az intézkedések végrehajtásának összhangban kell lennie az ilyen adatok védelmére vonatkozó uniós joggal, mindenekelőtt a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és annak nemzeti végrehajtási intézkedéseivel, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾. A Bizottság ezért javasolja, hogy az EKB rendelettervezetének preambulumbekzdéseibe hivatkozásként illesszék be az említett általánosan alkalmazandó jogszabályokat, továbbá módosítsák a 13. cikk szövegét oly módon, hogy a javaslat 13. cikk (2) bekezdését felváltva az egyértelmű kötelezettséggént írja elő a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jog, különösen a 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet tiszteletben tartását.

A 13. cikk (1) bekezdésének szövege ennek alapján a következő lenne: „Az e rendeletben előírt intézkedéseket a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joggal, különösen a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelvvel és annak nemzeti végrehajtási intézkedéseivel, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 45/2001/EK rendelettel összhangban kell végrehajtani.”

A Bizottság emellett a harmadik felek személyes adatokhoz való hozzáféréseinek biztosítása tekintetében is prudensebb megközelítést tartana javasoltnak. A Bizottság – hivatkozással az EKB rendelettervezetének (18) preambulumbekzdésére – nem tartja helyénvalónak, hogy a központi hitelnyilvántartásokon kívül más hiteladatbázisok oly módon használják fel újra az adatokat, különösen a másik felek hozzájárulása nélkül, hogy nem kerül sor e harmadik felek pontosabb meghatározására. A Bizottság ennél fogva a (18) preambulumbekzdés alábbi szövegrészletének elhagyását javasolja: „and other relevant credit datasets established by the public sector” [és a közszféra által létrehozott egyéb vonatkozó hitelezési adatkészletek]. Hasonlóképpen, a Bizottság javasolja, hogy az EKB rendelettervezete 11. cikkének (1) bekezdéséből hagyják el az alábbi szövegrészt: „and grant access to such data for third parties” [és az ilyen adatokhoz hozzáférést biztosítanak harmadik felek számára]. Ezen túlmenően indokolt módosítani a 11. cikk (3) bekezdését, hogy az ne csak jogi személyekre, hanem természetes személyekre is vonatkozzon.

2.3. Egyéb észrevételek

A Bizottság álláspontja szerint az összegyűjtött adatokhoz kapcsolódó felelősség kérdésköre alaposabb kifejtésre szorulna. Nem egyértelmű például, hogy a szóban forgó biztonságos csatornák fejlesztéséért és fenntartásáért ki felel, és hogy kialakításra kerültek-e már a szükséges infrastruktúrák. Nem teljesen egyértelmű továbbá az sem, hogy (a háztartásokra vonatkozó) adatok anonimizálására a forrásnál, az AnaCredit-adatbázisban történő adattárolást megelőzően a központi adatbázisok szintjén, vagy a visszacsatoláshoz végzett adatlekéréskor kerül-e sor.

Amennyiben megvalósul az információs visszacsatolás, az állami hitelezőket és magánhitelezőket egyenlő elbánásban kell részesíteni. Ily módon elejét lehet venni az esetleges piactorzító hatások kialakulásának, például, hogy egy adott állami központi nyilvántartás olyan adatokhoz jusson, amelyek hitelminősítést végző magánszférabeli versenytársai számára nem állnak rendelkezésre.

A Bizottság egyetért azzal, hogy az információs visszacsatolás kellő rugalmasságot igényel. A túlzott nemzeti mozgáster mindazonáltal Unió-szerte versenytorzulásokhoz vezethet, és így veszélyt jelenthet a meglévő hitelinformációs rendszerre. Ezt elkerülendő lehetővé kell tenni, hogy központilag kialakításra kerüljenek a visszacsatolásra vonatkozó szabályok. Az EKB rendelettervezetéből nem állapítható meg egyértelműen, hogy a tagállamok alkalmazhatnak-e alacsonyabb küszöbököt, illetve hogy ez lenne-e számukra a követendő út. Összességében megállapítható, hogy az AnaCredit esetében indokolt lenne pontosabb célokat meghatározni. A jelenlegi célok igen általánosak. Az információk hozzáférhetőségi szintjét (például anonimizált, pontszerű, aggregált stb. adatok) minden egyes felhasználói kategória tekintetében egyértelműsíteni kell.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

Indokolt lenne a költség-haszon elemzésekre történő hivatkozásokat beilleszteni, mivel azok javítanák a javaslat hitelességét, hatásai tekintetében pedig kiegyensúlyozottabbá tennék.

3. Következtetés

Az EKB rendeletervezetét a Bizottság támogatja, mivel annak nyomán mikroszintű adatok állnának rendelkezésre a hitelezésről és a hitelkockázatokról, ami az érdekelt felek és a Bizottság számára egyaránt rendkívüli jelentőséggel bír.

A Bizottság azonban azon a véleményen van, hogy a fent említett kérdésekkel foglalkozni kell.

Kelt Brüsszelben, 2015. augusztus 7-én.

a Bizottság részéről

Marianne THYSEN

a Bizottság tagja

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2015. augusztus 7.

(2015/C 261/02)

1 euro =

Pénznem		Átváltási árfolyam	Pénznem		Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	1,0941	CAD	Kanadai dollár	1,4313
JPY	Japán yen	136,43	HKD	Hongkongi dollár	8,4811
DKK	Dán korona	7,4620	NZD	Új-zélandi dollár	1,6647
GBP	Angol font	0,70510	SGD	Szingapúri dollár	1,5136
SEK	Svéd korona	9,5744	KRW	Dél-Koreai won	1 272,46
CHF	Svájci frank	1,0738	ZAR	Dél-Afrikai rand	13,8948
ISK	Izlandi korona		CNY	Kínai renminbi	6,7940
NOK	Norvég korona	9,0410	HRK	Horvát kuna	7,5515
BGN	Bulgár leva	1,9558	IDR	Indonéz rúpia	14 809,32
CZK	Cseh korona	27,024	MYR	Maláj ringgit	4,2960
HUF	Magyar forint	310,35	PHP	Fülöp-szigeteki peso	50,040
PLN	Lengyel zloty	4,1853	RUB	Orosz rubel	70,2133
RON	Román lej	4,4115	THB	Thaiföldi baht	38,460
TRY	Török líra	3,0512	BRL	Brazil real	3,8579
AUD	Ausztrál dollár	1,4809	MXN	Mexikói peso	17,8180
			INR	Indiai rúpia	69,8200

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Iránymutatás a kockázatkezelési képesség értékeléséhez

(2015/C 261/03)

Tartalomjegyzék

1.	Bevezetés	5
2.	Hatály és célkitűzések	6
2.1.	Az iránymutatás hatálya	6
2.2.	Célkitűzések	6
3.	Módszertan	6
3.1.	Szereplők és időtávok	6
3.2.	Folyamat	7
3.2.1.	Kockázatértékelés	7
3.2.2.	Kockázatkezelési tervezés	7
3.2.3.	A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása	7
3.3.	Az iránymutatás szerepe	8
4.	Az értékelés tartalma	8
4.1.	Kockázatértékelés	8
4.2.	Kockázatkezelési tervezés	11
4.3.	A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása	14
5.	Összefoglaló	18
6.	A hivatkozások és a kapcsolódó dokumentumok jegyzéke	23

1. BEVEZETÉS

Tekintettel az elmúlt években bekövetkezett természeti és ember által okozott katasztrófák számának és súlyosságának – nagyrészt az éghajlatváltozásra visszavezethető – növekedésére, továbbá arra a tényre, hogy a jövőben a katasztrófák még szélsőségesebbek lesznek és messzeható, hosszabb távú következményekkel járnak, a katasztrófákkal szembeni védelem és ellenálló képesség magasabb szintjének elérése szempontjából kiemelt fontosságot kap a katasztrófamegelőzés. Mindez további intézkedéseket és integrált megközelítést tesz szükségessé a katasztrófakockázat-kezelés területén, és ennek jegyében össze kell hangolni az intézkedéseket a megelőzés, a katasztrófavédelmi felkészültség és a katasztrófareagálás területén.

Az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló, 2014. január 1-jén hatályba lépett határozat⁽¹⁾ (a továbbiakban: határozat) értelmében a tagállamok között megegyezés született számos katasztrófamegelőzési intézkedés végrehajtásáról, így többek között arról, hogy „a [megfelelő] iránymutatás véglegesítését követően háromévente [...megosztják] kockázatkezelési képességük nemzeti vagy a megfelelő szubnacionális szintű értékelését”⁽²⁾. A határozat rendelkezése szerint a Bizottság a tagállamokkal együttműködve iránymutatást dolgoz ki „ezen értékelések tartalmára, módszereire és struktúrájára vonatkozóan”⁽³⁾.

Ennek megfelelően az alábbi iránymutatást tagállami szakértőkkel együttműködve az új határozat alapján dolgozták ki, és kidolgozásakor figyelembe vették a bevált tagállami gyakorlatokat, valamint a nemzeti kockázatértékelések kidolgozása kapcsán a közelmúltban szerzett tapasztalatokat is⁽⁴⁾. Az iránymutatás a Tanács olasz elnöksége alatt 2014 júliusában szervezett munkaértekezlet megállapításaira, valamint az ezt követően, 2014 októberében a kockázatkezelési képességről elfogadott tanácsi következtetésekre (a továbbiakban: tanácsi következtetések) is épít⁽⁵⁾. Az iránymutatásba beépült továbbá a katasztrófakezelésre vonatkozó nemzeti kockázatértékelésekhez kiadott bizottsági iránymutatás (a továbbiakban: kockázatértékelési iránymutatás)⁽⁶⁾ is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1313/2013/EU határozata az uniós polgári védelmi mechanizmusról (HL L 347., 2013.12.20., 924. o.).

⁽²⁾ Ugyanott, 6. cikk c) pontja.

⁽³⁾ Ugyanott, 5. cikk f) pontja.

⁽⁴⁾ Lásd az Áttekintést az Európai Unióban előforduló természeti és ember által okozott katasztrófák kockázatáról, SWD(2014)134 final, 2014.4.8.

⁽⁵⁾ 13375/14.

⁽⁶⁾ A Bizottság katasztrófakezeléssel kapcsolatos kockázatértékelésre és -feltérképezésre vonatkozó iránymutatása, SEC(2010)1626 final, 2010.12.21.

Az iránymutatás célja, hogy nem kötelező, átfogó és rugalmas módszertani segédletként szolgáljon a tagállamok számára saját kockázatkezelési képességük értékeléséhez.

Az iránymutatás a gyakorlati megvalósítás kapcsán szerzett tagállami tapasztalatok fényében felülvizsgálható.

2. HATÁLY ÉS CÉLKITŰZÉSEK

2.1. Az iránymutatás hatálya

A kockázatkezelési képesség fogalma a határozatban a következőképpen szerepel: *valamely tagállam vagy tagállami régió azon képessége, hogy a kockázatértékeléseiben azonosított kockázatokat (a katasztrófák következményeit és valószínűségét) csökkentse, azokhoz alkalmazkodjon, vagy azokat enyhítse oly módon, hogy azok az adott tagállamban elfogadhatónak tekintett szintűvé váljanak.*

Az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik annak megítélése, hogy milyen kockázati szintek tekinthetők elfogadhatónak az adott körülmények között, illetve a különböző kockázatok tekintetében. Ezt a rugalmas megközelítést azért vezette be a határozat, hogy a különböző tagállamokban adódó különböző helyzetek mindegyikét lefedje. Ugyanakkor az elfogadható szintek meghatározása rendes körülmények között implicit része minden képességelemzésnek. Idővel és a felhalmozódó tapasztalatokkal előfordulhat, hogy az ezzel összefüggésben hozott döntések egy része explicit módon kerül megjelenítésre a nemzeti értékelésekben. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) a közelmúltban ajánlást fogalmazott meg arra vonatkozóan, hogy az elfogadható kockázati szintek meghatározását szolgáló módszerek kidolgozásán keresztül segítséget kell nyújtani a különböző szinteken tevékenykedő érdekelt felek részére, és ezeket a módszereket és eredményeket átlátható formában közzé kell tenni, ily módon felhívva az érdekelt felek valamennyi csoportjának figyelmét erre a kérdésre ⁽¹⁾.

A határozat értelmében a kockázatkezelési képességet a tagállamok *technikai, pénzügyi és igazgatási kapacitásai* alapján értékeik nemzeti vagy a megfelelő szubnacionális szinten a megfelelő a) kockázatértékelések; b) a megelőzést és felkészültséget szolgáló kockázatkezelési tervezés; valamint c) a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása érdekében. Ebből kifolyólag a kockázatkezelési képesség értékelése a kockázatkezelési ciklus minden szakaszát lefedi.

A tagállamok a kockázatkezelési képességet egyes egyedi kockázatok tekintetében is értékelhetik, vagy értékelhetik kockázatkezelési képességüket átfogóan, többféle kockázattal számoló megközelítésben. Az iránymutatás ajánlása értelmében a természeti és ember által okozott katasztrófákat is figyelembe kell venni az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló határozat 1. cikkének (2) bekezdése szerint.

2.2. Célkitűzések

Az iránymutatás céljai a következők:

1. támogatni a tagállami hatóságokat a katasztrófakezelési rendszereik erősségeivel és potenciális gyengeségeivel kapcsolatos információk összegyűjtésében, a bevált gyakorlatok meghatározásában, továbbá a katasztrófakezelési rendszerek javítási folyamatának elindításában;
2. hozzájárulni a tudásalapú és tényeken alapuló kockázatkezelési szakpolitikák és gyakorlatok kidolgozásához, továbbá ezeknek a megfelelő tagállami közigazgatási szintek, illetve a különböző ágazatok, valamint a különböző, de egymással összefüggő szakpolitikai területek közötti megosztásához;
3. elősegíteni a tagállamok között az uniós polgári védelmi mechanizmus és egyéb releváns kockázatkezelési rendszerek keretében megvalósuló együttműködést a kockázatok kezelésére irányuló erőfeszítések tekintetében.

A határozat értelmében a Bizottság számos különböző módon segítséget nyújt a tagállamoknak ezen célkitűzések teljesítéséhez; így például a kockázatkezelési képességgel és annak értékelésével kapcsolatos tapasztalatok megosztásának elősegítése által ⁽²⁾.

3. MÓDSZERTAN

3.1. Szereplők és időtávok

A tagállami és más országoktól szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy előnyös, ha a nemzeti kockázatkezelési képesség értékelését egyetlen szervezet koordinálja. Az értékelés irányítását végző koordináló szervezet kijelölése segíthet az alkalmazott módszertan koherenciájának biztosításában és a bevált módszerek megosztásának ösztönzésében. Ezzel egyidejűleg az értékelés szintjéről – amely nemzeti vagy szubnacionális szint lehet – az egyes tagállamok a saját kormányzati berendezkedésük alapján maguk hoznak döntést.

⁽¹⁾ Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, „Boosting Resilience through Innovative Risk Governance” (Az ellenálló képesség fokozása innovatív kockázatkezeléssel kereszttül) OECD Reviews of Risk Management Policies, 2014., 48-51. o., ISBN 978-92-64-20910-7.

⁽²⁾ Ennek része lehet például egy nemzetközi szakértői csoport felállítása, amely a folyamat bármely szakaszában segítséget nyújthat az értékeléshez, vagy egy olyan kölcsönös szakértői felülvizsgálatra irányuló program, amelynek keretében a tagállamok egymástól szerezhetnek tapasztalatokat a katasztrófakockázatok kezelése terén.

A tagállamok arról állapodtak meg, hogy ezeket az értékeléseket három évente elvégzik, és az első értékelést három évvel az iránymutatás véglegesítését követően kell elkészíteni. A kockázatkezelési képesség folyamatos javulása szempontjából fontos a rendszeresen elvégzett értékelés, amelynek ki kell terjednie a szükségletek feltárására és az ezek nyomán hozott megfelelő intézkedések végrehajtására is.

3.2. Folyamat

A kockázatkezelési képesség értékelése a kockázatkezelési ciklus egészét, azaz a kockázatértékelést, a megelőzést és felkészültséget szolgáló kockázatkezelési tervezést, valamint a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtását is felöleli.

3.2.1. Kockázatértékelés

Kockázatértékelés végzésekor a cél az, hogy a meghatározó érdekelt felek között egyetértés legyen a felmerülő kockázatok és azok egymáshoz viszonyított fontossága tekintetében. A kockázatértékelés keretében feltárt, megvizsgált és rangsorolt kockázatok képezik a kockázatkezelési tervezés, illetve ezt követően a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásának alapját ⁽¹⁾. A kockázatértékelési iránymutatásban megfogalmazott ajánlásnak megfelelően a nemzeti kockázatértékelési folyamatukat első alkalommal végrehajtó tagállamoknak célszerű a legfontosabb kockázati forgatókönyvekre összpontosítaniuk ⁽²⁾.

3.2.2. Kockázatkezelési tervezés

A kockázatkezelési tervezés egyedi kockázatonként vagy integrált ágazatközi, vagy akár többféle kockázattal számoló megközelítésben is megvalósítható. A tervezés során a konkrét cél annak meghatározása, hogy az egyes kockázatok a megelőzést és felkészültséget szolgáló kiválasztott intézkedések végrehajtása útján miként mérsékelhetők, miként lehet alkalmazkodni azokhoz, vagy miként csökkenthető a kockázatok hatása és valószínűsége ⁽³⁾. A tervezés során ki kell térni a szükséges erőforrások és az ütemezés kérdéseire is, továbbá adott esetben rendelkezni kell a felelősségi körökről is.

Első lépésben meg kell határozni a megfelelő intézkedéseket, fel kell állítani ezek prioritási sorrendjét, majd az összes releváns érdekelt kellő mértékű bevonását biztosító döntéshozatali folyamat keretében ki kell választani az intézkedéseket. Az intézkedések széles körű támogatottságának biztosítása érdekében a folyamatnak garantálnia kell, hogy az érdekelttek megfelelő tájékoztatást kapjanak az intézkedésekről, illetve azok szükségességéről és prioritásáról. A szóban forgó intézkedések meghatározásával és prioritási sorrendjének felállításával kapcsolatos első módszertani szempontok már szerepelnek a kockázatértékelési iránymutatás „kockázatértékelés” szakaszában ⁽⁴⁾. A tagállamok számára további segítség lehet például az új-zélandi Polgári Védelmi és Válságkezelési Minisztérium által kidolgozott Civil Defence Emergency Management (CDEM) Capability Assessment Tool ⁽⁵⁾ (polgári védelmi válságkezelési képesség értékelő eszköz), a holland nemzeti biztonsági stratégia, vagy a francia Védelmi és Polgári Védelmi Igazgatóság ORSEC ⁽⁶⁾, azaz *Organisation de la Réponse de Sécurité Civile* („a polgári védelmi reakció megszervezése”) rendszere. A bevált gyakorlatokról átfogóbb képet nyújt az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás európai uniós platformja, a Climate-Adapt ⁽⁷⁾. Idővel a bevált gyakorlatok és példák listájának kibővítése hozzájárulhat az értékelési folyamathoz.

A nemzeti vagy szubnacionális szintű kockázatkezelési tervezés módszereit hozzá kell igazítani a tagállamok szükségleteihez és kormányzati struktúrájához. Ennek részét képezheti az egyes kockázatokra vagy a kockázatok összességére vonatkozó kockázatkezelési terv, amely a legfőbb kockázatokot a gyakorlatban megvalósítható műveletekre – azaz megelőzési és felkészültségi intézkedésekre – bontja le a beazonosított kockázatok mérséklése, a kockázatokhoz való alkalmazkodás vagy a kockázatok elfogadható szintre történő csökkentése érdekében. Ennek keretében érdemes lehet a különböző intézkedéseket azok hasznossága és végrehajtási költségük tekintetében is összehasonlítani.

Fontos, hogy a tervezési folyamat keretében meghatározzák és kiválasszák a végrehajtandó megfelelő és konkrét megelőzési és felkészültségi intézkedéseket, amelyek alapját a kockázatértékelés eredményei adhatják.

3.2.3. A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása

A kockázatkezelési képesség értékelésének harmadik elemeként a tagállamoknak értékelniük kell, hogy mennyire képesek végrehajtani a kockázatkezelési tervezés keretében meghatározott intézkedéseket. A végrehajtás részét képezi a feladatok és az erőforrások felosztása, a monitoring, valamint az értékelés és a tapasztalatok kiemelése.

⁽¹⁾ A különböző veszélyek hatása részben a már meglévő kockázatsökkentő és megelőzési intézkedésektől függ. A kockázatértékelés figyelembe veszi a meglévő intézkedéseket a kockázatok hatásának, valószínűségének és fontosságának értékelésekor.

⁽²⁾ SEC(2010), 1626 final, 2010.12.21., 29. oldal.

⁽³⁾ A tervezés során figyelembe kell venni az ágazati kockázatokra vonatkozóan kidolgozott terveket is, így például az árvízvédelmi irányelv (2007/60/EK irányelv) alapján kidolgozott árvíz-kockázat-kezelési terveket.

⁽⁴⁾ A kockázatértékelési iránymutatás 30. oldala.

⁽⁵⁾ <http://www.civildefence.govt.nz/cdem-sector/monitoring-and-evaluation/cdem-capability-assessment-tool/>

⁽⁶⁾ Guide ORSEC Départemental, Direction générale de la sécurité civile et de la gestion des crises (megyei szintű ORSEC útmutató, Polgári Védelmi és Válságkezelési Főigazgatóság) <http://www.interieur.gouv.fr/Le-ministere/Securite-civile/Documentation-technique/Planification-et-exercices-de-Securite-civile>

⁽⁷⁾ <http://climate-adapt.eea.europa.eu/data-and-downloads?searchtext=&searchsectors=DISASTERRISKREDUCTION&searchtypes=ACTION#>

3.3. Az iránymutatás szerepe

Az iránymutatás – nem kimerítő jelleggel – módszertani javaslatokat fogalmaz meg, amelyeket az egyes tagállamok szükségleteihez kell igazítani. Az iránymutatásra közös kiindulási pontként kell tekinteni, és törekedni kell arra, hogy megállapodás szülessen a nemzeti szintű kockázatkezelési képesség értékelésében megjelenítendő elemekről.

A kockázatkezelési képesség értékelését célszerű a katasztrófakockázat-kezelési ciklus részletes (kvalitatív és adott esetben kvantitatív) leírásával kezdeni. A 4. szakaszban felsorolt kérdések arra irányulnak, hogy az igazgatási, technikai és pénzügyi kapacitásra vonatkozó kritériumok vizsgálatán keresztül támpontul szolgáljanak a tagállamok nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezetei számára saját kockázatkezelési képességük értékeléséhez. E kérdések megválaszolásánál fontos, hogy kvalitatív és – amennyire lehetséges – kvantitatív formában is leírják a helyzetet, részletezzék a beazonosított szükségleteket, továbbá a megtett vagy megtehető intézkedéseket.

A katasztrófakezelési ciklus három dimenziójának megfelelő értékelése szempontjából fontos, hogy az értékelés ne csupán az általános igazgatási, technikai és pénzügyi kapacitásra terjedjen ki, hanem a kapacitásokat a prioritási sorrendbe állított kockázatok (így többek között a nemzeti szintű kockázatértékelési folyamat során feltárt kockázatok) tükrében is értékelni kell ahhoz, hogy reális kép rajzolódjon ki egyes konkrét kockázatok kezeléséről.

A kockázatkezelési képesség értékelése az 5. szakaszban bemutatott sablon segítségével összegezhető. A sablont úgy alakították ki, hogy rövid áttekintést nyújtson a katasztrófakockázat-kezelési képesség önértékeléséről.

4. AZ ÉRTÉKELÉS TARTALMA

A határozattal összhangban a nemzeti és/vagy megfelelő szubnacionális szintű értékelésnek három szakaszt kell tartalmaznia: kockázatértékelések, kockázatkezelési tervezés, valamint megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása. Az egyes szakaszok az érintett igazgatási, technikai és pénzügyi kapacitások meghatározott szempontjaira, így a keretrendszerre, a koordinációra, a szaktudásra, az érdekelt felekre, a kommunikációra és tájékoztatásra, a módszertanra, az infrastruktúrára, a felszerelésre és a finanszírozásra összpontosítanak.

4.1. Kockázatértékelés

Ez a szakasz a kockázatértékelések végzéséhez szükséges igazgatási, technikai és pénzügyi kapacitásokkal kapcsolatos kérdéseket tartalmaz.

Az igazgatási kapacitás értékelése szempontjából a meglévő keretek, a hatáskörök és a felelősségi körök elosztása, a szükséges szakértelem megléte, a külső érdekeltek bevonásának mértéke és a kommunikáció áll a középpontban.

A technikai kapacitás értékelése szempontjából a hangsúly a megfelelő módszerek és infrastruktúra használatára esik. Egy átfogó kockázatértékelés elkészítése adott esetben kiterjedhet a kockázatok határokon átnyúló és ágazatközi dimenzióinak vizsgálatára, valamint az infrastruktúrára gyakorolt hatások értékelésére is.

A pénzügyi kapacitás értékelésének középpontjába a pénzügyi források rendelkezésére állásának értékelését kell helyezni.

Az egyes kérdésekre adott válaszok akkor tekinthetők kellőképpen részletezettnek, ha magyarázatot adnak arra, hogy milyen kockázatértékeléseket végeznek, illetve hogyan és mikor végzik ezeket, továbbá a válaszoknak – indokolt esetben és amennyiben rendelkezésre állnak – adatokat, számokat és referenciaértékeket is tartalmazniuk kell.

Keretrendszer

A kockázatértékeléseknek meghatározottnak kell lenniük, és illeszkedniük kell egy átfogó keretrendszerbe.

1. kérdés: A kockázatértékelés illeszkedik-e valamilyen átfogó keretbe?

Magyarázat: Pontosítsa, hogy jogi vagy eljárási keretről van-e szó, illetve, hogy nemzeti és/vagy megfelelő szubnacionális szinten meghatározott keretről van-e szó.

Koordináció

Egy kockázatkezelési struktúra egyértelműen meghatározza a kockázatértékelésben részt vevő valamennyi fél felelősségi körét, kizárva a felelősségi körök, illetve a képességek közötti átfedéseket vagy ütközéseket.

2. kérdés: A kockázatértékelésben részt vevő szervezetek felelősségi köre és szerepe/feladatai egyértelműen meghatározottak?

Magyarázat: Fejtse ki, hogy a kockázatértékeléssel összefüggő felelősségi köröket mi alapján jelölték ki az igazgatóson belül, illetve, hogy ennek részletei vagy a kapcsolódó eljárások írásban (pl. jogszabályokban) dokumentálva vannak-e, továbbá, hogy vannak-e átfedések vagy hiányosságok, és ezeket miként kezelték.

3. kérdés: Az egyedi kockázatok értékelésével kapcsolatos feladatokat a legalkalmasabb szervezetekre bízták?

Magyarázat: Ismertesse, hogy az érintett szervezetek miként vesznek részt a kockázatértékelésben, továbbá mutassa be, hogy a kockázatértékelést követően miként biztosított az egyedi kockázatok kezelésért való felelősségvállalás.

4. kérdés: Figyelembe vették a kockázatok ágazatközi jellegét a kockázatértékelésekben?

Magyarázat: Fejtse ki, hogy az értékelt kockázatok közül melyek rendelkeznek ágazatközi, illetve többféle kockázatot hordozó dimenzióval, és ezt milyen mértékig vették figyelembe a kockázati forgatókönyvek meghatározásakor? Amennyiben releváns, mutassa be az ezen kockázatértékeléseket végző más nemzeti és/vagy megfelelő szubnacionális szintű hatóságokkal folytatott együttműködést.

Szakértelem

A kockázatértékeléseket végző szakértőknek rendelkezniük kell a szükséges kompetenciákkal és hatáskörökkel, és a kockázatértékelések elvégzéséhez szükséges megfelelő képzést kell biztosítani számukra.

5. kérdés: A kockázatértékelésekhez kapcsolódó feladatok elosztását rendszeresen felülvizsgálják?

Magyarázat: Mutassa be, hogy mely szervezetek vagy szervezeti egységek vesznek részt a kockázatértékelések elvégzésében; hogyan döntenek erről/hogyan választják ki ezeket; a feladatok elosztásakor milyen kompetenciákat vesznek figyelembe.

6. kérdés: A kockázatértékelésért felelős szakértők kellőképpen tájékozottak, képzettek és tapasztaltak a kockázatok értékelése terén?

Magyarázat: Ismertesse, hogy milyen jellegű képzés elérhető a szakértők részére. Mutassa be a szakértők tapasztalatának mértékét, továbbá azt, hogy milyen technikai ismereteket és eszközöket alkalmaznak, illetve miket tekintenek szükségesnek a kockázatértékelések elvégzéséhez.

Egyéb érdekelt felek

A kockázatértékelési képesség egyre nagyobb mértékben függ a közzsféra és a magánszféra különböző érdekeltjeinek szerepvállalásától. A kockázatértékelést végző szervezetek számos érdekelttel folytathatnak együttműködést, így például a magánszektorhoz vagy a tudományos szervezetekhez tartozó érdekeltekkel, vagy akár a kockázatértékelési folyamatban közvetlenül nem részt vevő kormányzati szervezetekkel is.

7. kérdés: A releváns érdekelt felek részt vesznek az értékelési folyamatban?

Magyarázat: Mutassa be az értékelési folyamatban részt vevő releváns érdekelt feleket. Ezek közé tartozhatnak a tudományos szervezetek és a kutatási intézmények, a magánszektor, továbbá az értékelési folyamatban közvetlenül nem részt vevő hatóságok, ideértve más tagállamok szervezeteit vagy nemzetközi szervezeteket is. A tagállamoknak érdemes lehet megosztani egymással az ezen a téren szerzett tapasztalataikat.

Tájékoztatás és kommunikáció

A kockázatértékeléshez hatékony tájékoztatási és kommunikációs rendszerekre van szükség. A kockázatértékelések eredményeinek kommunikációjához szükséges igazgatási kapacitások felmérése, és ennek a kockázatokkal kapcsolatos átfogó kommunikációs stratégia szempontjából betöltött szerepének helyes értelmezése révén javítható az információk megosztása, az adatok megosztása és az érdekelt felekkel folytatott kommunikáció.

8. kérdés: Rendelkezésre állnak a kockázatértékelések eredményeinek a nyilvánosság felé történő kommunikációjához szükséges igazgatási kapacitások?

Magyarázat: Fejtse ki, hogy miként szervezték meg a kockázatértékelések eredményeiről a lakossággal folytatandó kommunikációt.

9. kérdés: *Rendelkezésre állnak a kockázatértékelések eredményeinek – ideértve a forgatókönyveket, levont tanulságokat stb. – belső kommunikációjához szükséges igazgatási kapacitások?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy miként szervezték meg a különböző hatóságok, illetve a különböző igazgatási szintek közötti információáramlást.

10. kérdés: *Beépülnek a kockázatértékelések eredményei a kockázatokkal kapcsolatos kommunikációs stratégiába?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy a nyilvánosság számára elérhető kockázatértékelési eredmények közzététele miként épül be a kockázatok kommunikációjára vonatkozó nemzeti és/vagy szubnacionális szintű stratégiába.

Módszertan

11. kérdés: *Kidolgozta-e a nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezet a kockázatértékelés módszertanát? A módszertant írásba foglalták-e vagy közzétették-e, továbbá mik e módszertan legfontosabb elemei?*

Magyarázat: Mutassa be a kockázatértékelésekre vonatkozó nemzeti vagy szubnacionális szintű megközelítést (kockázatonkénti megközelítés, forgatókönyvek, való életből vett példák, általános megközelítés). Mutassa be a lehetséges következmények elemzésére alkalmazott módszertant, a valószínűségszámításra alkalmazott módszertant, a prioritások meghatározására és a kockázatok elvetésére alkalmazott szempontokat vagy módszereket. Fejtse ki, hogy felülvizsgálják-e a kockázatértékeléseket, és milyen gyakran teszik ezt. Térjen ki arra, hogy a módszertant valamilyen dokumentumba foglalták-e, továbbá, hogy a kockázatértékelési módszertant kivel ismertették, valamint, hogy a kockázatértékelési módszertan részeként közölt bármely információ hozzáférhető-e a nyilvánosság számára.

12. kérdés: *A kockázatok határokon átnyúló jellegét figyelembe vették a kockázatértékelésekben?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy az értékelt kockázatok közül melyek határokon átnyúló jellegűek, továbbá, hogy ez a határokon átnyúló jelleg milyen mértékben jelenik meg a kockázatértékelésben (pl. a forgatókönyvek készítésénél). Adott esetben a tagállamok bemutatathatják, hogy a határokon átnyúló jellegű kockázatértékelések kapcsán milyen együttműködést folytatnak más tagállamokkal.

13. kérdés: *A kockázatok értékelése kiterjed az infrastruktúrára is?*

Magyarázat: Határozza meg, hogy a kritikus infrastruktúrák (a tagállami és európai infrastruktúrákra egyaránt kitérve) mely típusait vették figyelembe a forgatókönyvek kidolgozásakor és a kockázatok értékelésekor. Ezek közé tartozhatnak többek között utak, épületek, gátak, vasúti vonalak, hidak, műholdak, földalatti rendszerek, kábelek, kórházak, menedékhelyként szolgáló létesítmények.

Információs és kommunikációs technológiák

14. kérdés: *Rendelkezésre áll a kockázatértékelések elvégzéséhez szükséges infokommunikációs infrastruktúra?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen infrastruktúra áll rendelkezésre a kockázatértékelések elvégzésére; ennek melyik része tartalmaz infokommunikációs eszközöket, műholdakat stb. A tagállamok bemutatathatják a kockázatértékelést segítő új infokommunikációs infrastruktúra kidolgozása érdekében folyó kutatási tevékenységet is. Amennyiben az infrastruktúrát más országokkal megosztva használják, a tagállamok bemutatathatják a közöttük folyó együttműködés jellegét is (pl. műholdas képalkotás).

15. kérdés: *Rendelkezésre állnak a kockázatértékelések végzéséhez szükséges megfelelő információk és adatok (ideértve a múltbeli adatokat is)?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen információ- és adatforrásokat használnak, továbbá, hogy léteznek-e a kockázatértékelések végzéséhez igénybe vehető adatbázisok. A tagállamok bemutatathatják az adat- és információgyűjtés javítására irányuló, megvalósítás alatt lévő új fejlesztéseket is.

Finanszírozás

A finanszírozás kérdése magában foglalja a kockázatértékelések elvégzéséhez és frissítéséhez szükséges források meghatározását, a forrásigényekre vonatkozó becslések elkészítését és a szükséges források előirányzását.

16. kérdés: *Rendelkezésre áll a kockázatértékelések elkészítéséhez és frissítéséhez szükséges pénzügyi kapacitás?*

Magyarázat: Ismertesse, hogy rendelkezésre állnak-e a kockázatértékelések kidolgozásához és a meglévő kockázatértékelések frissítéséhez szükséges pénzügyi források.

4.2. Kockázatkezelési tervezés

Ez a szakasz a kockázatkezelési tervezéshez szükséges igazgatási, technikai és pénzügyi kapacitásokkal kapcsolatos kérdéseket tartalmaz.

Az igazgatási kapacitás értékelése szempontjából a folyamat koordinálása, a szükséges szaktudás megléte, a megfelelő módszerek megléte, a külső érdekeltek bevonásának mértéke és a kommunikáció áll a középpontban.

A technikai kapacitás értékelése szempontjából a hangsúly a megfelelő felszerelés használatára esik.

A pénzügyi kapacitás értékelésének középpontjába a pénzügyi források rendelkezésére állásának értékelését kell helyezni.

Az egyes kérdésekre adott válaszok akkor tekinthetők kellőképpen részletezettnek, ha magyarázatot adnak arra, hogy milyen tevékenységet végeztek, illetve hogyan és mikor végezték ezeket, továbbá a válaszoknak – indokolt esetben és amennyiben rendelkezésre állnak – adatokat, számokat és referenciaértékeket is tartalmazniuk kell.

Koordináció

Egy kockázatkezelési struktúra egyértelműen meghatározza a kockázatkezelési tervezésben részt vevő valamennyi fél felelősségi körét, kizárva a felelősségi körök, illetve a képességek közötti átfedéseket vagy ütközéseket.

17. kérdés: *A megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében részt vevő szervezetek felelősségi köre és szerepe/feladatai egyértelműen meghatározottak?*

Magyarázat: Fejtse ki, hogy a tervezési folyamattal összefüggő felelősségi köröket mi alapján jelölték ki az igazgatáson belül, illetve, hogy ennek részletei vagy a kapcsolódó eljárások írásban (pl. jogszabályokban) dokumentálva vannak-e, továbbá, hogy vannak-e átfedések vagy szükséges intézkedések, és ezeket miként kezelték, valamint, hogy az ágazatközi dimenziót figyelembe vették-e.

18. kérdés: *Biztosítva van az egyedi kockázatokkal kapcsolatos tervezési feladatok ellátása, és ezt rendszeresen értékeli?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy miként biztosították az egyedi kockázatokkal kapcsolatos tervezési feladatok ellátását, továbbá működtetnek-e az egyedi kockázatokkal kapcsolatos feladatkörök elosztásának értékelésére szolgáló folyamatot.

Szakértelem

A személyi állomány optimális összetételének biztosítása érdekében megfelelő módszereket kell alkalmazni a munkaerő-tervezésre. A kockázatkezelési tervezés elvégzésével megbízott szakértők részére biztosítani kell a szükséges információkat és a megfelelő képzést.

19. kérdés: *Elegendő szakértő áll rendelkezésre a kockázatértékelésben feltárt kockázatok alapján meghatározott megelőzési és felkészültségi intézkedések megtervezéséhez?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy mely szervezetek vagy szervezeti egységek vesznek részt a tervezési folyamatban. Hogyan határozzák meg/választják ki ezeket? A személyi állomány összetételét megfelelőnek vélik?

20. kérdés: *A megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezéséért felelős, különböző szinteken tevékenykedő szakértők részére biztosítottak a megfelelő képzések?*

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen képzési lehetőségek elérhetők a tervezést végző szakértők részére.

21. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében részt vevő szakértők kapnak tájékoztatást a katasztrófakockázat-kezeléssel összefüggő átfogó szakpolitikai célokról/prioritásokról?

Magyarázat: Mutassa be, hogy van-e kockázatkezelési stratégiájuk, és amennyiben igen, miként kommunikálják a célokat, prioritásokat, illetve folyamatokat a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében részt vevő szakértők felé.

22. kérdés: Működtetnek-e a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésével megbízott szakértők tudásának megőrzését és továbbfejlesztését biztosító folyamatot?

Magyarázat: Mutassa be, miként valósul meg a tudásmegosztás a tervezési folyamatban részt vevő szakértők között, illetve hogyan biztosított a tudás megőrzése.

Módszertan

A nemzeti vagy a szubnacionális szintű szervezetnek ki kell dolgoznia a beazonosított kockázatok várható hatásaira vonatkozó kockázatkezelési tervezés módszertanát. A beazonosított kockázatokat a megfelelő módszertan alapján értékeli és rangsorolja.

23. kérdés: A különböző felelős szervezetek rendelkeznek a kockázatkezelési tervezésre kidolgozott módszerekkel? Mik a legfőbb elemei ezeknek a módszereknek?

Magyarázat: Mutassa be a tervezésre alkalmazott nemzeti vagy szubnacionális megközelítéseket. Mutassa be a megelőzési és felkészültségi intézkedések kidolgozásához, és a kockázatok csökkentésére kifejtett lehetséges hatásait elemzésére használt módszereket.

24. kérdés: A kockázatkezelési tervezés módszertana kitér-e a beazonosított kockázatok csökkentése szempontjából fontos infrastruktúrák meghatározására kérdésre?

Magyarázat: Mutassa be, miként határozzák meg a fontos infrastruktúrákat, miként értékelik ezek állapotát a kockázatok csökkentése szempontjából. Összeállítanak-e listát a fontos infrastruktúrákról, és azt rendszeresen felülvizsgálják-e? Meghatározták-e a beruházási szükségleteket?

Egyéb érdekelt felek

A kockázatkezelési képesség egyre fokozottabb mértékben függ a közszférához és a magánszférához tartozó különböző érdekelt szerepvállalásától és a velük folytatott együttműködéstől. Ezen érdekelt közé tartoznak a katasztrófakockázat-kezeléssel foglalkozó ügynökségek, az egészségügyi szolgáltatók, a tűzoltóság, a rendvédelmi szervek, a közlekedési szolgáltatók, az áramszolgáltatók, a távközlési szolgáltatók, az önkéntes szervezetek, a lakosság/az önkéntesek, tudományos szakértők, a fegyveres testületek, valamint más gallamok szervezetei is.

25. kérdés: A közszféra és a magánszféra érdekelt felei tájékoztatva vannak a tervezési folyamatról, illetve részt vesznek abban?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen megközelítést alkalmaznak a közszféra, illetve a magánszféra érdekelt feleinek bevonására, mely érdekelt vesznek részt a tervezési folyamatban, milyen tapasztalatokat lehetne ezzel kapcsolatban megosztani.

26. kérdés: A kockázateértékelés során beazonosított kockázatok bármelyikét is megosztják köz- vagy magánszférabeli társaságokkal? Amennyiben igen, milyen eszközökkel biztosítják, hogy ösztönözve legyen az, hogy a lakosság és az említett társaságok részt vegyenek a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében?

Magyarázat: Mutassa be a partnerszervezetekkel a tervezés kapcsán folyó együttműködést. Milyen megállapodásokkal ösztönzik a megfelelő minőséget? A szóban forgó szervezetek által megtervezett megelőzési és felkészültségi intézkedések ténylegesen hogyan járulnak hozzá a kockázatok remélt csökkentéséhez?

27. kérdés: A nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezetek részt vesznek-e határokon átnyúló megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében?

Magyarázat: Mutassa be, hogy az érintett szervezetek milyen határokon átnyúló tervezési tevékenységben vettek részt a közelmúltban. A közös tervezési folyamat eredményeként születtek-e konkrét megállapodások (pl. egyetértési megállapodás vagy szolgálati szintű megállapodások formájában) a további együttműködésre vonatkozóan, illetve levontak-e megosztható tapasztalatokat vagy tanulságokat?

Tájékoztatás és kommunikáció

Az összetett kockázatok kezeléséhez hatékony tájékoztatási és kommunikációs rendszerekre van szükség a megelőzési és felkészültségi intézkedések kockázatkezelési tervezéséhez. Következésképp a nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy rendelkezzenek megfelelő szabályokkal és eljárásokkal az információk és adatok megosztására, valamint a különböző érdekelt felekkel folytatott kommunikációra vonatkozóan.

28. kérdés: A meghatározó érdekelt, ideértve a lakosságot is, kapnak tájékoztatást a kockázatkezelési tervezés legfontosabb elemeiről?

Magyarázat: Mutassa be, miként szervezték meg a közsférához, illetve a magánsférához tartozó különböző érdekelt felek közötti, illetve a közigazgatás különböző szintjei közötti információáramlást annak érdekében, hogy a meghatározó érdekelt felek tájékoztatást kapjanak és tudásukkal hozzá tudjanak járulni a célok eléréséhez. A tagállamok kifejthetik továbbá, hogy miként szervezték meg az egyes megelőzési és felkészültségi intézkedésekről a lakossággal folytatott kommunikációt, továbbá megoszthatják az ezzel kapcsolatban levont tanulságokat.

Felszerelés

A technikai kapacitás értékelése keretében felméri, hogy rendelkezésre áll-e a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezéséhez szükséges felszerelés. Ez a tervezési folyamatot támogató szoftveres eszközök meglétét jelentheti.

29. kérdés: Rendelkezésre állnak a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezését támogató és/vagy a tervezés elvégzéséhez szükséges felszerelések és eszközök?

Magyarázat: Ismertesse, hogy milyen felszerelések és eszközök állnak rendelkezésre. Vannak-e további szükségletek, illetve eltérések és/vagy párhuzamosságok a rendelkezésre álló és a szükséges felszerelések és eszközök tekintetében?

Finanszírozás

A finanszírozás a kockázatkezeléssel összefüggésben, a kockázatok rangsorolása alapján felmerülő lehetséges pénzügyi kötelezettségek (a megelőzési és felkészültségi intézkedések finanszírozása) teljesítéséhez szükségesnek ítélt források meghatározását, összegének megbecslését és előirányzását foglalja magában. Adott esetben a finanszírozás magában foglalja az érdekelt felek részvételét a kockázatkezelés finanszírozásában.

30. kérdés: A tervezési folyamat részeként készítették-e becsléseket a megelőzési és felkészültségi intézkedések finanszírozási szükségleteire? Meghatározták a lehetséges finanszírozási forrásokat?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen módszer alapján becsülik meg a finanszírozási szükségleteket, továbbá milyen finanszírozási forrásokat határoztak meg. Terveznek-e igénybe venni vagy vettek-e már igénybe európai finanszírozási forrásokat?

31. kérdés: A tervezési folyamat részeként számításba vesznek-e jövőbeli beruházási terveket, illetve számolnak-e a magánszektorból származó finanszírozás lehetőségével?

Magyarázat: Mutassa be, hogy a tervezési folyamat miként segíti elő jövőbeli beruházási prioritások meghatározását, továbbá, hogy a magánszervezetek mennyire vesznek részt ebben a folyamatban. A prioritást élvező beruházások finanszírozása kapcsán törekednek-e a magánszektorral való együttműködésre?

32. kérdés: A tervezési folyamat részeként előzetesen határoztak-e meg vagy kidolgoztak-e a beazonosított kockázatok csökkentésére irányuló megelőzési és felkészültségi intézkedések finanszírozásához szükséges források rendelkezésre állását biztosító folyamatokat vagy terveket?

Magyarázat: Mutassa be, hogy a tervezési folyamat során miként kezelik a rugalmas forrásallokációval összefüggő költségvetési és jogi kérdéseket. Milyen konkrét intézkedéseket hoztak a rugalmasság érdekében? Hátráltatják-e jogi vagy politikai akadályok a rugalmasságra irányuló megközelítést?

4.3. A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása

Ez a szakasz a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához szükséges igazgatási, technikai és pénzügyi kapacitásokkal kapcsolatos kérdéseket tartalmaz.

Az igazgatási kapacitás értékelése szempontjából a megfelelő stratégia, a szakpolitika és a módszerek megléte, a szükséges szakértelem megléte, a folyamat koordinálása, az érdekeltek bevonásának mértéke, a kommunikáció, valamint a kialakított eljárások állnak a középpontban.

A technikai kapacitás értékelése szempontjából a hangsúly a megfelelő infrastruktúra, felszerelés és eszközök használatára, valamint a technikai szakértelem meglétére és megfizethetőségére helyeződik.

A pénzügyi kapacitás értékelésének középpontjába a pénzügyi források rendelkezésére állásának értékelését kell helyezni.

Az egyes kérdésekre adott válaszok akkor tekinthetők kellőképpen részletezettnek, ha magyarázatot adnak arra, hogy milyen tevékenységet végeztek, illetve hogyan és mikor végezték ezeket, továbbá a válaszoknak – indokolt esetben és amennyiben rendelkezésre állnak – adatokat, számokat és referenciaértékeket is tartalmazniuk kell.

Stratégia, szakpolitika, módszertan

A nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezetek különböző megközelítéseket alakítottak ki a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtására. A tervezett megelőzési és felkészültségi intézkedések kockázatsökkentési hatását vizsgálják, és az intézkedéseket ennek megfelelően rangsorolják és igazítják.

33. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása kapcsolódik a kockázatkezelési tervezéshez? A végrehajtás valamilyen stratégia vagy szakpolitika részét képezi? Határoztak meg valamilyen módszertant?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen megközelítést alkalmaznak a tervezési folyamat és az intézkedések végrehajtásának összekötésére. Mutassa be, hogy miként történik a végrehajtás, hogyan elemzik a végrehajtás eredményeinek a kockázatsökkentésre és az alkalmazkodásra gyakorolt hatásait, továbbá hogyan építik be azokat a tervezési és a kockázatértékelési folyamatokba, adott esetben kellő figyelemmel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén hozott megelőzési és felkészültségi intézkedésekkel való összhangra.

34. kérdés: Dolgoztak ki módszereket a károkkal és az embervesztéssel kapcsolatos jelentések elkészítésére? Készülnek a károk költségeire vonatkozó becslések? A károk költségeit dokumentálják és nyilvántartják?

Magyarázat: Ismertesse, hogy milyen módszereket dolgoztak ki a károkkal és az embervesztéssel kapcsolatos jelentések elkészítésére. A jelentések adatait megosztják az érdekelt felekkel és a lakossággal? Az érdekelt felek részt vesznek a kárjelentések és/vagy a költségbecslések elkészítésében? A károkat rendszeresen vagy alkalmanként dokumentálják és tartják nyilván? Milyen időtávot fednek le ezek a jelentések, és elérhetővé teszik-e ezeket a jelentéseket a nyilvánosság számára?

Koordináció

Egy kockázatkezelési struktúra egyértelműen meghatározza a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő valamennyi fél felelősségi körét, kizárva a felelősségi körök, illetve a képességek közötti átfedéseket vagy ütközéseket.

35. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő felek felelősségi köre és szerepe/feladatai egyértelműen meghatározottak?

Magyarázat: Fejtse ki, hogy a végrehajtási folyamattal összefüggő felelősségi köröket mi alapján jelölték ki az igazgatáson belül, illetve, hogy a kapcsolódó eljárások írásban (pl. jogszabályokban) dokumentálva vannak-e, továbbá, hogy vannak-e átfedések vagy további szükséges intézkedések és/vagy ütközések, és ezeket miként kezelték, valamint, hogy az ágazatközi dimenziót figyelembe vették-e.

Szakértelem

A személyi állomány optimális összetételének biztosítása érdekében megfelelő módszereket kell alkalmazni a munkaerő-tervezésre. A személyi állomány tekintetében megfelelő teljesítménymenedzsment-eszközöket alkalmaznak, amelyeknek a képzési és fejlődési szükségletek rendszeres felülvizsgálata is részét képezi.

36. kérdés: Naprakész-e a feladatoknak a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő szakértők közötti megosztása? A tervezési folyamat alapján rendelkezésre állnak a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához szükséges erőforrások?

Magyarázat: Mutassa be, hogy mely szervezetek (pl. szervezeti egységek, ügynökségek) vesznek részt az intézkedések végrehajtásában. Hogyan határozzák meg/választják ki ezeket a szervezeteket? A feladatok elosztásakor a munkatársak milyen kompetenciáit veszik figyelembe? A létszám megfelelő?

37. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásáért felelős szakértők megfelelően tájékozottak, képzettek és tapasztaltak?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen képzések állnak az intézkedések végrehajtásában részt vevő munkatársak rendelkezésére. Az érintett személyek a korábbiakban milyen gyakran vettek részt megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában? A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő munkatársak részére hogyan kommunikálták a célokat, prioritásokat, illetve a folyamatokat?

Egyéb érdekelt felek

A kockázatkezelési képesség egyre fokozottabb mértékben függ a közsférához és a magánszférához tartozó különböző érdekelt felek szerepvállalásától és a velük folytatott együttműködéstől. Ezen érdekelt felek közé tartoznak a katasztrófavédelmi ügynökségek, az egészségügyi szolgáltatók, a tűzoltóság, a rendvédelmi szervek, a közlekedési szolgáltatók, az áramszolgáltatók, a távközlési szolgáltatók, az önkéntes szervezetek, a lakosság/az önkéntesek, a tudományos szakértők, a fegyveres testületek, valamint más tagállamok szervezetei is (transznacionális kockázatkezelés). A új kockázatok kezelése ezért olyan reagálási hálózat kiépítését teszi szükségessé, amely képes a különböző érdekelt feleknél meglévő összes szükséges kapacitást mozgósítani.

38. kérdés: A releváns érdekelt feleket tájékoztatták-e a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásáról és részt vesznek-e azokban?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen megközelítést alkalmaznak a közsféra, illetve a magánszféra érdekelt feleinek bevonására, illetve a hálózatok működtetésére. Mely érdekelt felek vesznek részt az intézkedések végrehajtásában? Milyen tapasztalatokat lehetne ezzel kapcsolatban megosztani?

39. kérdés: A nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezetek részt vesznek-e a határokon átnyúló megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen határokon átnyúló megelőzési és felkészültségi intézkedéseket hajtanak végre. Mely egyéb érdekelt felek vesznek részt ezekben? Az intézkedések közös végrehajtásának eredményeként születtek-e konkrét megállapodások (pl. egyetértési megállapodás vagy szolgálati szintű megállapodások formájában) a további együttműködésre vonatkozóan, illetve leszűrtek-e megosztható tapasztalatokat vagy tanulságokat?

40. kérdés: Az közsférához, illetve a magánszférához tartozó érdekelt felek által végrehajtott megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásának színvonala elegendő-e a várt kockázatcsökkentési hatás eléréséhez?

Magyarázat: Vannak-e hatályban a megfelelő színvonalú végrehajtást ösztönző megállapodások? Az érintett szervezetek által végrehajtott megelőzési és felkészültségi intézkedések valójában hogyan járulnak hozzá a várt kockázatcsökkentéshez, továbbá milyen tapasztalatokat lehetne megosztani ezzel kapcsolatban?

Eljárások

A kockázatkezelés részét képezi a kockázatkezelési rendszer működését biztosító stabil folyamatok kidolgozása is. Ezért a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtási folyamata részeként olyan folyamatokat kell meghatározni, amelyek hozzájárulnak a kockázatok csökkentéséhez.

41. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása kiterjed a korai figyelmeztetést, az aktiválást, a mozgósítást, a deaktiválást, illetve a monitoringot szolgáló eljárások kidolgozására?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen eljárásokat működtetnek. Kidolgozták-e a standard működési eljárásokat? Milyen műveletekhez dolgozták ki ezeket az eljárásokat? Milyen tanulságokat lehetne megosztani ezzel kapcsolatban?

Tájékoztatás és kommunikáció

Az összetett kockázatok kezeléséhez hatékony tájékoztatási és kommunikációs rendszerekre van szükség a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához. Következésképp a nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy rendelkezzenek megfelelő szabályokkal és eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása során bármikor képesek legyenek az információk és adatok megosztására, valamint a releváns érdekelt felekkel – így többek között a lakossággal – folytatott kommunikációra.

42. kérdés: A nemzeti vagy szubnacionális szervezeten belül rendelkezésre állnak a szükséges információk, és működik a rendszeres információcsere?

Magyarázat: Mutassa be, miként szervezték meg az közsférához tartozó különböző szervezetek közötti, illetve a közigazgatás különböző szintjei közötti információáramlást annak érdekében, hogy az érintett szolgálatok tájékoztatást kapjanak és tudásukkal hozzá tudjanak járulni a célok eléréséhez.

43. kérdés: Rendelkeznek kommunikációs stratégiával? A kommunikációs stratégia kiterjed a média azon különböző eszközeinek (ideértve a közösségi médiát is) használatára, amelyek révén hatékonyan tudnak információkat megosztani a lakossággal, és ezáltal növelni a lakosság tájékozottságát, biztonságérzetét és bizalmát?

Magyarázat: Fejtse ki, hogy miként szervezték meg a lakosság tájékoztatását, illetve a lakossággal folytatott kommunikációt az intézkedések végrehajtása előtt, közben és után, továbbá, hogy milyen tanulságokat lehetne megosztani ezzel kapcsolatban.

Infrastruktúra, ideértve az informatikai infrastruktúrát is

A technikai kapacitás értékelésének ezen része azt vizsgálja, hogy a kockázatok csökkentése szempontjából relevánsnak tekintett meglévő infrastruktúra elemei – például az utak, épületek, gátak, vasúti vonalak, hidak, műholdak, földalatti csővezetékek, kábelek, kórházak, menedékhelyként szolgáló létesítmények, korai figyelmeztető rendszerek stb. – megfelelnek-e bizonyos védelmi, biztonsági, illetve működési követelményeknek.

44. kérdés: Az infrastruktúra állapota releváns a vizsgált megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása szempontjából?

Magyarázat: Mutassa be, hogy miként határozták meg az egyedi kockázatok csökkentése szempontjából kritikus infrastruktúrát. Miként értékeli az infrastruktúra állapotát a kockázatok csökkentése szempontjából? Összeállítanak-e listát a fontos infrastruktúrákról, és azt rendszeresen felülvizsgálják-e? Meghatározták-e a beruházási szükségleteket? Rendelkezik-e a tagállam a kritikus infrastruktúrára vonatkozó politikával?

Felszerelések és eszközök

A technikai kapacitás értékelésének ezen része azt vizsgálja, hogy a megelőzési és felkészültségi felszerelés megfelelő-e a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához szükséges követelményeknek.

45. kérdés: Vezetnek-e leltárnyilvántartást a rendelkezésre álló, a tervezett megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához szükséges felszerelésekről? A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása magában foglalja a lehetséges felszerelés-szükségleteknek a meglévő leltárnyilvántartások alapján történő meghatározását?

Magyarázat: Fejtse ki, hogy állítanak-e össze leltárnyilvántartást a rendelkezésre álló felszerelésekről és azok használatáról, továbbá, hogy megoldott-e ennek a nyilvántartásnak a frissítése. Mutassa be, hogy a végrehajtási folyamat során mely felszerelés-szükségleteket határozzák meg a tervezési folyamat során beazonosított kockázatok megfelelő csökkentése érdekében. Állítanak-e össze leltárnyilvántartást a rendelkezésre álló felszerelésekről, továbbá, vizsgálják-e ezt listát abból a szempontból, hogy alkalmas-e a további szükségletek vagy a rendelkezésre álló felszerelések és a szükségletek közötti eltérések feltárására? Milyen lépéseket tesznek ezen szükségleteknek való megfelelés érdekében?

46. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása során beazonosítják-e az ellátási láncot érintő kockázatokat? Hoztak-e intézkedéseket az ellátási hiányok kockázatának csökkentése érdekében?

Magyarázat: Mutassa be, hogy az ellátási láncsal összefüggésben milyen kockázatokat azonosítottak be. Hogyan elemzik ezen kockázatok hatásait? Kötnék-e határokon átnyúló megállapodásokat vagy együttműködési megállapodásokat ezen kockázatok csökkentése érdekében?

Technikai szaktudás

A technikai szaktudás a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához rendelkezésre álló készségeket és a kialakított módszereket foglalja magában. Tekintettel arra, hogy a technikai szaktudás egy immateriális kapacitás, az ezzel kapcsolatos követelmény kiterjed ennek a kapacitásnak a megőrzésére is, ami megvalósulhat dokumentálás vagy a tudás megosztása és tanulás útján is.

47. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásával megbízott szakértők rendelkeznek a szükséges technikai szaktudással az intézkedések megfelelő végrehajtásához? Biztosított ennek a tudásnak a megőrzése és továbbfejlesztése?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen technikai szaktudást alkalmaznak, illetve tekintenek szükségesnek a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához. Milyen technikai eszközöket vesznek igénybe a végrehajtás során? A szakértők részesülnek-e olyan képzésben, amely révén frissíthetik a technikai eszközök megfelelő használatához szükséges tudásukat? A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő személyek között miként valósul meg a tudásmegosztás? Milyen eszközökkel ösztönzik a szakmai fejlődést?

48. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásával megbízott szakértők rendelkeznek a feladatok elvégzéséhez szükséges beszerzési és logisztikai eljárások alkalmazásával kapcsolatos tudással? A szakértők részesültek ezen eljárások alkalmazásához szükséges megfelelő képzésben?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen formában és milyen képzést biztosítanak ezen szaktudás kiépítéséhez vagy fejlesztéséhez. Milyen egyéb intézkedéseket hoztak ezen tudás megszerzése érdekében?

49. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásával megbízott szakértők rendelkeznek az életciklus-tervezéshez és a gyors beavatkozási képesség tervezéséhez szükséges tudással? Alkalmazzák ezeket a módszereket a felszerelések és a rendszerek működésének felülvizsgálatára, illetve arra, hogy veszélyhelyzetben képesek legyenek a kapacitás növelésére?

Magyarázat: Mutassa be, hogyan alkalmazzák ezeket a módszereket a megelőzési és felkészültségi intézkedések tekintetében. Milyen képzést biztosítanak ezen szaktudás kiépítéséhez vagy fejlesztéséhez. Milyen egyéb intézkedéseket hoztak ezen tudás megszerzése érdekében?

A végrehajtási intézkedések finanszírozása

Ez a követelmény annak vizsgálatára irányul, hogy biztosított-e a pénzügyi eszközök rendelkezésre állása, illetve, hogy a kockázateértékelés és a tervezés keretében meghatározott valószínű veszélyhelyzetek esetén a pénzügyi eszközök gyorsan hozzáférhetőek-e.

50. kérdés: A beazonosított kockázatok csökkentéséhez, a kockázatokhoz való alkalmazkodáshoz, illetve a kockázatok hatásának mérsékléséhez szükséges megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása esetére rendelkeznek-e a rugalmas forrásallokációt lehetővé tevő, előre meghatározott vagy kidolgozott költségvetéssel, jogalappal és eljárásokkal.

Magyarázat: Mutassa be, hogy a végrehajtási folyamat során miként kezelik a rugalmas forrásallokációval összefüggő költségvetési és jogi kérdéseket. Milyen konkrét intézkedéseket hoztak a rugalmasság érdekében? A rugalmasságra irányuló megközelítést hátráltatják-e a rendelkezésre álló eszközök és a szükségletek közötti eltérések, további szükségletek, illetve jogi vagy politikai akadályok?

51. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása magában foglalja-e érdekelt felekkel kötött megállapodások kidolgozását a költségek megosztásának szabályozásáról?

Magyarázat: Mutassa be, hogy milyen tervekkel rendelkeznek a pénzügyi terhek megosztására vonatkozóan. Amennyiben a tagállam ezzel összefüggésben felvette a kapcsolatot érdekelttel, mely érdekelttel vette fel a kapcsolatot, és van-e kilátásban megállapodás, illetve kötöttek-e megállapodást a szóban forgó költségek fedezése tárgyában?

5. ÖSSZEFOGLALÓ

Az értékelés elvégzésével a tagállamok jó ágazatközi áttekintéssel fognak rendelkezni az általuk kezelendő kockázatokról, továbbá a kockázatkezelési tervezés – ideértve a megfelelő megelőzési és felkészültségi intézkedések meghatározását is – folyamatának megfelelőségéről és annak tényleges működéséről, valamint világos képet kapnak az érintett intézkedések végrehajtási folyamatairól.

Az alábbi táblázat a kockázatkezelési képesség nemzeti szintű értékelésének különböző elemeit összefoglaló eszközként használható. A táblázat kiegészítheti a kockázatkezelési képesség nemzeti vagy megfelelő szubnacionális szintű értékelését, amelyet a határozat értelmében a tagállamoknak az iránymutatás véglegesítését követően három évente el kell készíteniük és a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

Az alábbi kérdések mindegyike esetében a szintek alábbi besorolása alapján ki kell választani a megfelelő szintet:

- n.a.: a kapacitást nem határozták meg, vagy a fejlesztés szempontjából nem relevánsnak tekintik,
- 1.: a kapacitást relevánsnak tekintik, a munka még nem kezdődött meg,
- 2.: a kapacitást meghatározták, első lépéseket megtették,
- 3.: a legfontosabb területeken a kapacitást kiépítették,
- 4.: a kapacitást kiépítették, fejlesztése folyamatban,
- Megjegyzések: Az adott szint kiválasztásának további indokolása.

	Kérdések	Szint					Megjegyzések
		n.a.	1)	2)	3)	4)	
Kockázatértékelés	1. kérdés: A kockázatértékelés illeszkedik-e valamilyen átfogó keretbe?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	2. kérdés: A kockázatértékelésben részt vevő releváns szervezetek felelősségi köre és szerepe/feladatai egyértelműen meghatározottak?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	3. kérdés: Az egyedi kockázatok értékelésével kapcsolatos feladatokat a legalkalmasabb szervezetekre bízták?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	4. kérdés: Figyelembe vették a kockázatok ágazatközi jellegét a kockázatértékelésekben?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	5. kérdés: A kockázatértékelésekhez kapcsolódó feladatok elosztását rendszeresen felülvizsgálják?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	6. kérdés: A kockázatértékelésért felelős szakértők kellőképpen tájékozottak, képzetek és tapasztaltak a kockázatok értékelése terén?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	7. kérdés: A releváns érdekelt felek részt vesznek az értékelési folyamatban?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	8. kérdés: Rendelkezésre állnak a kockázatértékelések eredményeinek a nyilvánosság felé történő kommunikációjához szükséges igazgatási kapacitások?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	9. kérdés: Rendelkezésre állnak a kockázatértékelések eredményeinek – ideértve a forgatókönyveket, levont tanulságokat stb. – belső kommunikációjához szükséges igazgatási kapacitások?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	10. kérdés: Beépülnek a kockázatértékelések eredményei a kockázatokkal kapcsolatos kommunikációs stratégiába?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	11. kérdés: Kidolgozta-e a nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezet a kockázatértékelés módszertanát? A módszertant írásba foglalták-e vagy közzétették-e, továbbá mik e módszertan legfontosabb elemei?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	12. kérdés: A kockázatok határokon átnyúló jellegét figyelembe vették a kockázatértékelésekben?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	13. kérdés: A kockázatok értékelése kiterjed az infrastruktúrára is?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	14. kérdés: Rendelkezésre áll a kockázatértékelések elvégzéséhez szükséges infokommunikációs infrastruktúra?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	15. kérdés: Rendelkezésre állnak a kockázatértékelések végzéséhez szükséges megfelelő információk és adatok (ideértve a múltbeli adatokat is)?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	16. kérdés: Rendelkezésre áll a kockázatértékelések elkészítéséhez és frissítéséhez szükséges pénzügyi kapacitás?	n.a.	1)	2)	3)	4)	

	Kérdések	Szint					Megjegyzések
Kockázatkezelési tervezés	17. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében részt vevő szervezetek felelősségi köre és szerepe/feladatai egyértelműen meghatározottak?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	18. kérdés: Biztosított az egyedi kockázatokkal kapcsolatos tervezési feladatok ellátása, és ezt rendszeresen értékeli?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	19. kérdés: Elegendő szakértő áll rendelkezésre a kockázatértékelésben feltárt kockázatok alapján meghatározott megelőzési és felkészültségi intézkedések megtervezéséhez?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	20. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezéséért felelős, különböző szinteken tevékenykedő szakértők részére biztosítottak a megfelelő képzések?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	21. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében részt vevő szakértők kapnak tájékoztatást a katasztrófakockázat-kezeléssel összefüggő átfogó szakpolitikai célokról/prioritásokról?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	22. kérdés: Működtetnek-e a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésével megbízott szakértők tudásának megőrzését és továbbfejlesztését biztosító folyamatot?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	23. kérdés: A különböző felelős szervezetek rendelkeznek a kockázatkezelési tervezésre kidolgozott módszerekkel? Mik a legfőbb elemei ezeknek a módszereknek?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	24. kérdés: A kockázatkezelési tervezés módszertana kitér-e a beazonosított kockázatok csökkentése szempontjából fontos infrastruktúrák meghatározásának kérdésére?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	25. kérdés: A közsféra és a magánsféra érdekelt felei tájékoztatást kapjanak a tervezési folyamatról, illetve részt vesznek abban?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	26. kérdés: A kockázatértékelés során beazonosított kockázatok bármelyikét is megosztják köz- vagy magánszektorbeli társaságokkal? Amennyiben igen, milyen eszközökkel ösztönzik a lakosság és az említett társaságok bevonását a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésébe?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	27. kérdés: A nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezetek részt vesznek-e határokon átnyúló megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezésében?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	28. kérdés: A meghatározó érdekeltek, ideértve a lakosságot is, kapnak tájékoztatást a kockázatkezelési tervezés legfontosabb elemeiről?	n.a.	1)	2)	3)	4)	

	Kérdések	Szint					Megjegyzések
		n.a.	1)	2)	3)	4)	
A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása	29. kérdés: Rendelkezésre állnak a megelőzési és felkészültségi intézkedések tervezését támogató és/vagy a tervezés elvégzéséhez szükséges felszerelések és eszközök?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	30. kérdés: A tervezési folyamat részeként készítettek-e becsléseket a megelőzési és felkészültségi intézkedések finanszírozási szükségleteire? Meghatározták a lehetséges finanszírozási forrásokat?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	31. kérdés: A tervezési folyamat részeként számításba vesznek-e jövőbeli beruházási terveket, illetve számolnak-e a magánszektorból származó finanszírozás lehetőségével?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	32. kérdés: A tervezési folyamat részeként előzetesen határoztak-e meg vagy kidolgoztak-e a beazonosított kockázatok csökkentésére irányuló megelőzési és felkészültségi intézkedések finanszírozásához szükséges források rendelkezésre állását biztosító folyamatokat vagy terveket?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	33. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása kapcsolódik a kockázatkezelési tervezéshez? A végrehajtás valamilyen stratégia vagy szakpolitika részét képezi? Határoztak meg valamilyen módszertant?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	34. kérdés: Dolgoztak ki módszereket a károkkal és az emberveszteséggel kapcsolatos jelentések elkészítésére? Készülnek a károk költségeire vonatkozó becslések? A károk költségeit dokumentálják és nyilvántartják?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	35. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő felek felelősségi köre és szerepe/feladatai egyértelműen meghatározottak?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	36. kérdés: Naprakész-e a feladatoknak a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában részt vevő szakértők közötti megosztása? A tervezési folyamat alapján rendelkezésre állnak a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához szükséges erőforrások?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	37. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásáért felelős szakértők megfelelően tájékozottak, képzetek és tapasztaltak?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	38. kérdés: A releváns érdekelt feleket tájékoztatták-e a megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásáról és részt vesznek-e azokban?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	39. kérdés: A nemzeti vagy szubnacionális szintű szervezetek részt vesznek-e a határokon átnyúló megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásában?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
	40. kérdés: Az közzsférához, illetve a magánszférához tartozó érdekelt felek által végrehajtott megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásának színvonala elegendő-e a várt kockázatcsökkentési hatás eléréséhez?	n.a.	1)	2)	3)	4)	

Kérdések	Szint					Megjegyzések
41. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása kiterjed-e például a korai figyelmeztetést, az aktiválást, a mozgósítást, a deaktiválást, illetve a monitoringot szolgáló eljárások kidolgozására?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
42. kérdés: A nemzeti vagy szubnacionális szervezeten belül rendelkezésre állnak a szükséges információk, és működik a rendszeres információcsere?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
43. kérdés: Rendelkeznek kommunikációs stratégiával? A kommunikációs stratégia kiterjed a média azon különböző eszközeinek (ideértve a közösségi médiát is) használatára, amelyek révén hatékonyan tudnak információkat megosztani a lakossággal, és ezáltal növelni a lakosság tájékozottságát, biztonságérzetét és bizalmát?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
44. kérdés: Az infrastruktúra állapota releváns a vizsgált megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása szempontjából?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
45. kérdés: Vezetnek-e leltárnyilvántartást a rendelkezésre álló, a tervezett megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásához szükséges felszerelésekről? A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása magában foglalja a lehetséges felszerelés-szükségleteknek a meglévő leltárnyilvántartások alapján történő meghatározását?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
46. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása során beazonosítják-e az ellátási láncot érintő kockázatokat? Hoztak-e intézkedéseket az ellátási hiányok kockázatának csökkentése érdekében?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
47. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásával megbízott szakértők rendelkeznek a szükséges technikai szaktudással az intézkedések megfelelő végrehajtásához? Biztosított ennek a tudásnak a megőrzése és továbbfejlesztése?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
48. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásával megbízott szakértők rendelkeznek a feladatok elvégzéséhez szükséges beszerzési és logisztikai eljárások alkalmazásával kapcsolatos tudással? A szakértők részesültek ezen eljárások alkalmazásához szükséges megfelelő képzésben?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
49. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtásával megbízott szakértők rendelkeznek az életciklus-tervezéshez és a gyors beavatkozási képesség tervezéséhez szükséges tudással? Alkalmazzák ezeket a módszereket a felszerelések és a rendszerek működésének felülvizsgálatára, illetve arra, hogy veszélyhelyzetben képesek legyenek a kapacitás növelésére?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
50. kérdés: A beazonosított kockázatok csökkentéséhez, a kockázatokhoz való alkalmazkodáshoz, illetve a kockázatok hatásának mérsékléséhez szükséges megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása esetére rendelkeznek-e a rugalmas forrásallokációt lehetővé tevő, előre meghatározott vagy kidolgozott költségvetéssel, joggalappal és eljárásokkal?	n.a.	1)	2)	3)	4)	
51. kérdés: A megelőzési és felkészültségi intézkedések végrehajtása magában foglalja-e az érdekelt felekkel a költségek megosztásának szabályozásáról kötött megállapodások kidolgozását?	n.a.	1)	2)	3)	4)	

6. A HIVATKOZÁSOK ÉS A KAPCSOLÓDÓ DOKUMENTUMOK JEGYZÉKE

A Simple Guide to Risk and its Management (Egyszerű útmutató a kockázatokhoz és azok kezeléséhez), Broadleaf Capital International PTY Ltd., 2012 (az ISO 31000:2009 szabvány alapján).

http://broadleaf.com.au/old/pdfs/trng_tuts/Tut_Simple_Guide_to_Risk_v11.pdf

An overview of the EFQM Excellence Model (Áttekintés az EFQM kiválósági modellről), EFQM, Brüsszel; A modell a szervezetek meglévő képességeinek értékelésére használható.

<http://www.efqm.org/>

Best Practices on Flood Prevention and Mitigation (Bevált módszerek az árvízvédelem és az árvízkárok mérséklése terén), a tanulmányt a vízügyi igazgatók 2003. júniusi athéni ülésén mutatták be; a tanulmányt Hollandia és Franciaország készítette (a tanulmány az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága által 2000-ben a fenntartható árvízvédelemről készített iránymutatás frissítése).

http://ec.europa.eu/environment/water/flood_risk/pdf/flooding_bestpractice.pdf

Civil Defence Emergency Capability Assessment Tool v. 4.2 (final) – (Polgári védelmi válságkezelési képesség értékelő eszköz) amelynek alapját Új-Zéland válságkezelési stratégiája képezi; az Excel programra épülő eszköz, amelynek középpontjában a szervezeti képesség áll; a megfelelést, a teljesítményt és az eredményeket érintő kérdésekkel foglalkozik.

<http://www.civildefence.govt.nz/cdem-sector/monitoring-and-evaluation/cdem-capability-assessment-tool/>

Core Capabilities Crosswalk, U.S. Department of Homeland Security, Federal Emergency Management Agency (az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma alá tartozó Szövetségi Katasztrófavédelmi Hivatal), frissítve: 2013. június;

<http://www.fema.gov/core-capabilities>

A Tanács 2010. április 26-i következtetései, a 7788/10. sz. tanácsi dokumentum. „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” c. bizottsági közlemény, COM(2010) 673 végleges, 2010.11.22.

A Tanács 2014. szeptember 26-i következtetései a kockázatkezelési képességekről (13375/14).

Department of Homeland Security Risk Lexicon (az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma – Kockázati lexikon), Risk Steering Committee/USA, 2010. szeptember;

<https://www.dhs.gov/xlibrary/assets/dhs-risk-lexicon-2010.pdf>

A Tanács 1996. december 9-i 96/82/EK irányelve a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről (HL L 10., 1997.1.14., 13. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2007. október 23-i 2007/60/EK irányelve az árvíz kockázatok értékeléséről és kezeléséről (HL L 288., 2007.11.6., 27. o.).

A Tanács 2008. december 8-i 2008/114/EK irányelve az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről (HL L 345., 2008.12.23., 75. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/18/EU irányelve a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről (HL L 197., 2012.7.24., 1. o.).

Emergency Management Planning Guide 2010-2011 (Tervezési útmutató veszélyhelyzetek kezeléséhez), Public Safety Canada, 2010;

<http://www.publicsafety.gc.ca/cnt/rsrscs/pblctns/mrgnc-mngmnt-pnnng/index-eng.aspx>

Az EN Eurocode 10 (EN 1990 – EN 1999) európai szabványt jelöl, amelyek egységes megközelítést biztosítanak az épületek tervezéséhez és egyéb építőmérnöki munkákhoz és építőipari termékekhez;

<http://eurocodes.jrc.ec.europa.eu/home.php>

Európai Bizottság: Iránymutatás hatásvizsgálatokhoz, SEC(2009) 92;

http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/commission_guidelines/commission_guidelines_en.htm

Európai Bizottság: Áttekintés az Európai Unióban előforduló természeti és ember által okozott katasztrófák kockázatáról, SWD(2014)134 final, 2014.4.8.

Európai Bizottság: A természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló közlemény, COM(2009)82 végleges, 2009.2.23.

Guidance on Implementing the Capacity Development Provisions of the Safe Drinking Water Act amendments of 1996 (Útmutató a biztonságos ivóvízről szóló törvény 1996. évi módosításának a kapacitásfejlesztésre vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásához), Environmental Protection Agency (az Amerikai Egyesült Államok Környezetvédelmi Hivatala), Egyesült Államok, 1998. július;

<http://www.epa.gov/ogwdw/smallsystems/pdfs/guidfin.pdf>

Guide ORSEC Départemental, Direction générale de la sécurité civile et de la gestion des crises (megyei szintű ORSEC útmutató, Polgári Védelmi és Válságkezelési Főigazgatóság)

<http://www.interieur.gouv.fr/Le-ministere/Securite-civile/Documentation-technique/Planification-et-exercices-de-Securite-civile>

ISO 22300:2012 szabvány: Szociális biztonság – Szakkifejezések;

http://www.iso.org/iso/catalogue_detail.htm?csnumber=56199

ISO/CD 22325 szabvány: Szociális biztonság Veszélyhelyzetek kezelése – Iránymutatás veszélyhelyzet-kezelési képesség értékeléséhez (vállalkozások részére).

ISO/IEC/FDIS 31010 nemzetközi szabvány: Kockázatkezelés – Kockázatkezelési technikák (2009).

ISO 31000 nemzetközi szabvány (2009): Kockázatkezelés – Elvek és iránymutatások.

Methode für die Risikoanalyse im Bevölkerungsschutz (Kockázatértékelési módszerek a polgári védelemben), Bundesamt für Bevölkerungsschutz und Katastrophenhilfe (A polgári védelem és katasztrófavédelem szövetségi hivatala, Németország) Wissenschaftsforum Band 8, 2010.

http://www.bbk.bund.de/SharedDocs/Downloads/BBK/DE/Publikationen/Wissenschaftsforum/Bd8_Methode-Risikoanalyse-BS.pdf?__blob=publicationFile

OECD Risk Management, OECD Working Papers on Public Governance no. 23, Charles Baubion, 2013;

http://www.oecd-ilibrary.org/governance/oecd-working-papers-on-public-governance_19934351

OECD Reviews of Risk Management Policies, Italy – Review of the Italian National Civil Protection System (Kockázatkezelési politikák áttekintése: Olaszország – Az olasz polgári védelmi rendszer áttekintése), OECD, 2010;

<http://www.oecd.org/italy/oecdreviewsofriskmanagementpoliciesitaly.htm>

OECD Recommendations of the Council on the Governance of Critical Risks (Az OECD ajánlásai a kritikus kockázatok kezelésére vonatkozóan), az OECD Tanácsának miniszteri szintű találkozója, Párizs, 2014. május 6–7.

<http://www.oliverwyman.com/content/dam/oliver-wyman/global/en/2014/may/OECD%20-%20Recommendations%20on%20the%20governance%20of%20critical%20risks%20-%202014.pdf>

Risk Management Assessment Framework – A tool for departments (A kockázatkezelés értékelésének keretrendszere – Eszköz a szervezeti egységek részére), HM Treasury, Egyesült Királyság, a kockázatkezelés színvonalának szervezeti szintű értékelésére szolgáló, az EFQM kiválósági modellre épülő eszköz.

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/191516/Risk_management_assessment_framework.pdf

UNISDR Terminology on Disaster Risk Reduction (A katasztrófakockázat csökkentésének terminológiája), Egyesült Nemzetek, 2009;

<http://www.unisdr.org/we/inform/terminology>

A 2008/106/EK irányelv⁽¹⁾ alkalmazása céljából a tengerészképzési és -képesítési rendszerek tekintetében elismert harmadik országok listája

(2015. augusztus 1-jei helyzet)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2015/C 261/04)

- Algéria ⁽²⁾
- Argentína ⁽³⁾
- Ausztrália ⁽⁴⁾
- Azerbajdzsán ⁽⁵⁾
- Banglades ⁽⁶⁾
- Brazília ⁽⁷⁾
- Kanada ⁽⁸⁾
- Zöld-foki-szigetek ⁽⁹⁾
- Chile ⁽¹⁰⁾
- Kína ⁽¹¹⁾
- Kuba ⁽¹²⁾
- Ecuador ⁽¹³⁾
- Egyiptom ⁽¹⁴⁾
- Grúzia ⁽¹⁵⁾

⁽¹⁾ HL L 323., 2008.12.3., 33. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2010. június 28-i 2010/363/EU határozata a képesítést igazoló bizonyítványok elismerése céljából Algériának a tengerészek oktatása, képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 163., 2010.6.30., 42. o.).

⁽³⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁴⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁵⁾ A Bizottság 2011. augusztus 25-i 2011/517/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Azerbajdzsánnak a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 220., 2011.8.26., 22. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság 2011. december 7-i 2011/822/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Bangladesnek a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 327., 2011.12.9., 68. o.).

⁽⁷⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁸⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁹⁾ A Bizottság 2011. december 7-i 2011/821/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a Zöld-foki-szigeteknek a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 327., 2011.12.9., 67. o.).

⁽¹⁰⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.

⁽¹¹⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽¹²⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽¹³⁾ A Bizottság 2011. június 28-i 2011/385/EU határozata Ecuadornek a tengerészek képzése és képesítése tekintetében a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján történő elismeréséről (HL L 170., 2011.6.30., 38. o.).

⁽¹⁴⁾ A Bizottság 2012. szeptember 17-i 2012/505/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Egyiptomnak a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 252., 2012.9.19., 57. o.).

⁽¹⁵⁾ A Bizottság 2013. december 19-i 2013/794/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Grúziának a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 349., 2013.12.21., 105. o.).

- Ghána ⁽¹⁾
- Hongkong ⁽²⁾
- India ⁽³⁾
- Indonézia ⁽⁴⁾
- Iráni Iszlám Köztársaság ⁽⁵⁾
- Izrael ⁽⁶⁾
- Jamaika ⁽⁷⁾
- Japán ⁽⁸⁾
- Jordán Hásimita Királyság ⁽⁹⁾
- Koreai Köztársaság (Dél-Korea) ⁽¹⁰⁾
- Madagaszkár ⁽¹¹⁾
- Malajzia ⁽¹²⁾
- Mexikó ⁽¹³⁾
- Marokkó ⁽¹⁴⁾
- Mianmar (Burma) ⁽¹⁵⁾
- Új-Zéland ⁽¹⁶⁾
- Pakisztán ⁽¹⁷⁾
- Peru ⁽¹⁸⁾

⁽¹⁾ A Bizottság 2012. február 9-i 2012/75/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Ghánának a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 38., 2012.2.11., 45. o.).

⁽²⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19, 59. o.

⁽³⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19, 59. o.

⁽⁴⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽⁵⁾ HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽⁶⁾ A Bizottság 2010. június 28-i 2010/361/EU határozata a képesítést igazoló bizonyítványok elismerése céljából Izraelnek a tengerészek oktatása, képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 161., 2010.6.29., 9. o.).

⁽⁷⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.

⁽⁸⁾ A Bizottság 2014. december 17-i 2014/935/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK irányelv értelmében Japánnak a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 365., 2014.12.19., 158. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság 2012. december 13-i 2012/783/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a Jordán Hásimita Királyságnak a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 347., 2012.12.15., 28. o.).

⁽¹⁰⁾ HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽¹¹⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽¹²⁾ HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19, 59. o.

⁽¹³⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.

⁽¹⁴⁾ A Bizottság 2011. augusztus 31-i 2011/520/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Marokkónak a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 226., 2011.9.1., 10. o.).

⁽¹⁵⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.

⁽¹⁶⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽¹⁷⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽¹⁸⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.

- Fülöp-szigetek ⁽¹⁾
 - Oroszországi Föderáció ⁽²⁾
 - Szenegál ⁽³⁾
 - Szerbia ⁽⁴⁾
 - Szingapúr ⁽⁵⁾
 - Dél-Afrika ⁽⁶⁾
 - Srí Lanka ⁽⁷⁾
 - Tunézia ⁽⁸⁾
 - Törökország ⁽⁹⁾
 - Ukrajna ⁽¹⁰⁾
 - Amerikai Egyesült Államok ⁽¹¹⁾
 - Uruguay ⁽¹²⁾
 - Vietnám ⁽¹³⁾
-

⁽¹⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽²⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽³⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁴⁾ HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁵⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁶⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽⁷⁾ A Bizottság 2010. november 22-i 2010/704/EU határozata a képesítést igazoló bizonyítványok elismerése céljából Srí Lankának a tengerészek oktatása, képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 306., 2010.11.23., 77. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 2011. április 27-i 2011/259/EU határozata a képesítést igazoló bizonyítványok elismerése céljából Tunéziának a tengerészek oktatása, képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 110., 2011.4.29., 34. o.).

⁽⁹⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 85., 2005.4.7., 8. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽¹¹⁾ HL C 155., 2002.6.29., 11. o.; HL C 268., 2003.11.7., 7. o.; HL C 311., 2006.12.19., 59. o.

⁽¹²⁾ A Bizottság 2012. február 9-i 2012/76/EU végrehajtási határozata a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében Uruguaynak a tengerészek képzése és képesítése tekintetében történő elismeréséről (HL L 38., 2012.2.11., 46. o.).

⁽¹³⁾ HL C 268., 2003.11.7., 7. o.

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

KÖTELEZŐ ÉRVÉNYŰ TARIFÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS

(2015/C 261/05)

A legutóbb a 214/2007/EK rendelettel ⁽¹⁾ módosított 2454/93/EGK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 6. cikkének (5) bekezdése szerint kiadott, a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelmek átvételére vagy az ilyen felvilágosítások kiadására a tagállamok által kijelölt vámhatóságok jegyzéke.

Tagállam	Vámhatóság
AUSZTRIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Zentralstelle für Verbindliche Zolltarifauskünfte (ZVZ) Vordere Zollamtsstraße 5 1030 Wien
BELGIUM	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Centrale administratie der douane en accijnzen Dienst Operationele Expertise en Ondersteuning (OEO) Expertise Wet- en regelgeving – Tarief Koning Albert II-laan 33 – Bus 37 – A8 1030 Brussel Administration centrale des douanes et accises Service Expertise opérationnelle et support (EOS) Expertise Législation et Réglementation – Tarif North Galaxy – Tour A – 8ième étage Boulevard du roi Albert II, 33 1030 Bruxelles
BULGÁRIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Агенция „Митници” Централно Митническо Управление ул. „Г. С. Раковски” No. 47 1202 София/Sofia
CIPRUS	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Τμήμα Τελωνείων Υπουργείο Οικονομικών Γωνία Μ. Καραολή και Γρ. Αυξεντίου 1096 Λευκωσία/Nicosia Ταχ. Διεύθυνση: Αρχιτελωνείο 1440 Λευκωσία/Nicosia

⁽¹⁾ HL L 62., 2007.3.1., 6. o.

⁽²⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

CSEH KÖZTÁRSASÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Celní úřad pro Olomoucký kraj Oddělení 04 – Závazných informací Blanická 19 772 71 Olomouc
DÁNIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	SKAT Århus (Told – Tariferingscentret) Lyseng Allé 1 8270 Højbjerg (a Nordjylland, Midtjylland, illetve Syddanmark régióban székhellyel rendelkező kérelmezők esetében)
	SKAT København Told – Tariferingscentret Sluseholmen 8 B 2450 København SV (más kérelmezők esetében)
EGYESÜLT KIRÁLYSÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	HM Revenue and Customs Customs Duty Liability Team 10th Floor, Alexander House 21 Victoria Avenue Southend-on-Sea Essex SS99 1AA
ÉSZTORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Maksu- ja Tolliamet Lõõtsa 8a 15176 Tallinn
FINNORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosítás kiadására kijelölt vámhatóság
	Tulli – Tullausyksikkö Opastinsilta 12 PL 512 FI-00101 Helsinki
	Tullen – Förtullningsenheten Semaforbon 12 PB 512 FI-00101 Helsingfors
	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Valamennyi vámhivatal
FRANCIAORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Direction générale des Douanes et Droits indirects, bureau E1, 11 rue des deux Communes 93558 Montreuil cédex

GÖRÖGORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων Γενική Διεύθυνση Τελωνείων & Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης Διεύθυνση Δασμολογική (Δ.17) Τμήμα Α' (Δασμολογικό) Ταχ.Δ/ση: Λεωφόρος Κηφισίας 124 & Ιατρίδου 2 Τ.Κ. 11526 Αθήνα/Athens
HOLLANDIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Belastingdienst Douane Regio Rotterdam Rijnmond Team Bindende Tariefinlichtingen Postbus 3070 6401 DN Heerlen
HORVÁTORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Ministarstvo financija Carinska uprava Središnji ured Alexandera von Humboldta 4a HR-10 000 Zagreb
ÍRORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Office of the Revenue Commissioners Classification Unit Customs Procedures Branch Government Offices Nenagh Co. Tipperary
LENGYELORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Izba Celna w Warszawie ul. Erazma Ciołka 14A 01-443 Warszawa
LETTORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Valsts ieņēmumu dienests Muitas pārvalde Talejas iela 1 Rīga, LV-1978
LITVÁNIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos A. Jakšto g. 1 LT-01105 Vilnius

LUXEMBURG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Direction des douanes et accises B.P. 1605 1016 Luxembourg
MAGYARORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szakértői Intézete Budapest Hősök fasora 20-24. 1163
MÁLTA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Binding Tariff Information Unit Customs Department Customs House Lascaris Wharf Valletta
NÉMETORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Hauptzollamt Hannover Waterloostraße 5 30169 Hannover
OLASZORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Agenzia delle Dogane e dei Monopoli Direzione centrale legislazione e procedure doganali Ufficio tariffa doganale, dazi e regimi dei prodotti agricoli Via Mario Carucci 71 00143 Roma RM
PORTUGÁLIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosítás kiadására kijelölt vámhatóság
	AT-Autoridade Tributária e Aduaneira Rua Prata, n.º 10 1149-027 Lisboa
	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Valamennyi vámhivatal
ROMÁNIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	ANAF – Direcția Generală a Vănilor Strada Matei Millo, nr. 13, sector 1 București

SPANYOLORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosítás kiadására kijelölt vámhatóság
	Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales Avda. Llano Castellano 17 28071 Madrid
	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére kijelölt vámhatóság
	Valamennyi közigazgatási hivatal
SVÉDORSZÁG	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Tullverket Box 12854 SE-112 98 Stockholm
SZLOVÁKIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Colný úrad Bratislava Oddelenie colných taríf Miletičova 42 824 59 Bratislava
SZLOVÉNIA	Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelmek átvételére és a KTF kiadására kijelölt vámhatóság
	Ministrstvo za finance Finančna uprava Republike Slovenije Generalni finančni urad Šmartinska cesta 55 p.p. 631 1001 Ljubljana

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU